

Efesolaiskirjeen teksti on tällä mustalla tekstillä.

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Tietoa Beeta-ryhmästä ja beeta-alustukset löytyvät osoitteesta; beeta.fi / Beeta-raamatturyhmän arkisto.

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat mustalla kursivoidulla.

Paavalin kirje Efesolaisille; 1:1-4, Jumalan valinta

Ef. 1:1. Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ...

On kahdenlaisia apostoleja; Jumalan siihen asemaan asettamia, tai niitä jotka ovat itse itsensä siihen asemaan nostaneet. Jumalan valitsema apostoli joutuu poikkeuksetta puhumaan sekä maailmanmielisiä ihmisiä vastaan että niitä kirkon valtarakenteita vastaan jotka ovat poikenneet Raamatun sanan noudattamisesta. Väärät apostolit tuovat maailmanmielisyyttä kirkkoon, sillä, jos heillä olisi Jumalan Pyhä Henki, he kyllä pitäisivät kiinni Raamatun sanasta ja kirkon tunnustuksesta (2. Kor. 10:4-15).

2. Kor. 11:4-15. *Jos joku tulee luoksenne ja julistaa toista Jeesusta kuin me (Paavali ja ne, jotka Jeesus nimesi apostoleiksi) olemme julistaneet, jos te saatte jonkin toisen hengen kuin sen, jonka olette jo saaneet (maailman hengen Pyhän Hengen sijasta), tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette jo ottaneet vastaan, niin sellaista te kyllä hyvin siedätte. (Joka ei kerro totuutta ihmisten perinpohjaisesta syntisyydestä, ei myöskään julista uudestisyntymisen välttämättömyyttä eikä sitä, että ihmisen vanhan luonnon paikka on Jeesuksen kanssa ristillä. Julistetaan vastoin Jeesuksen opetusta, että ihmisen vanhan luonnon paikkaaminen riittää; Luuk. 5:36-39.) En minä (Paavali) kuitenkaan katso olevani mitenkään huonompi kuin nuo mainiot (itsensä isoiksi tehneet) apostolit. (Väärät apostolit puhuvat puhetaidon viisaudella ja tunteen palolla sellaisesta Jeesuksesta joka hyväksyy rakkauden ja/tai antaa voiman parantaa ja tehdä ihmetekoja. Vain ohimennen he mainitsevat Jeesuksen syntiemme tähden ristiinnaulittuna. He eivät korosta sitä, että ihmisen on uudestisyntyttävä ylhäältä päästäkseen Jumalan valtakuntaan eivätkä sitä, miten tämä uudestisyntyminen tapahtuu; Gal. 5:24, Joh. 3:3.) Puhetaitoni on ehkä keho, mutta tietoni ei, ja tietoni olen kaikin tavoin, kaikissa asioissa saattanut teidän nähtäväksenne. (Apostoli Pietari totesi Paavalin tiedon oikeaksi, ja se on välittynyt meille Raamatussa olevissa kirjeissä; 2. Piet. 3:15-16. Väärät apostolit ovat yrittäneet muuttaa toiseksi tätä Paavalin Jumalalta saamaa tekstiä.) Olenkohan tehnyt suurenkin synnin, kun auttaakseni teitä nousemaan olen alentanut itseni julistamalla teille Jumalan evankeliumia ilman korvausta? (Paavalin julistamaa evankeliumia väitettiin "kevyeksi", koska Paavali julisti sitä ilman palkkaa.) ... Näin minä toimin nyt ja edelleenkin, jotta en antaisi halukkaille tilaisuutta ylpeilemiseen (riistääkseni aiheen niiltä, jotka aiheetta etsivät); eivät he ole hiukkaakaan meitä parempia. (Väärät apostolit pyrkivät korostamaan itseään mollaamalla Paavalia. Paavali oli tuonut Efesoon oikean evankeliumin ja yksi tapa yrittää kumota oikea evankeliumi on mitätöidä sen julistaja.) Semmoiset ovat väärä apostoleja, petollisia työntekijöitä, he vain tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme, tekeytyyhän itse Saatanakin valon enkeliksi. Ei siis ole mitenkään merkillistä, että hänen palvelijansa esiintyvät Jumalan asian palvelijoina. (Tämä kannattaa ottaa vakavasti. Nykyisinkin monet Jumalan palvelijoina itseänsä pitävät palvelevat tietämättään paholaista; Matt. 7:21-23.) He saavat tekojensa mukaisen lopun. (Jumalan tuomio tulee aikanaan kohtaamaan myös heitä. Se, jos Raamatun sanaan vedoten kyseenalaistaa toisen puheet ja /tai teot, ei ole hänen tuomitsemistaan, vaan hänen puheidensa/tekojensa oikeanlaista epäilyä. Ja tämä kyseenalaistamiskeskustelu kannattaa käydä myös a.o. henkilön kanssa.)*

tervehtii Efesoksessa asuvia, Kristukseen Jeesukseen uskovia pyhiä.

Kuka on pyhä? Sekö, jossa pyhyys näkyy päällepäin? Liian usein päällepäin näkyvä pyhyys on sellaista omatekoista hurskautta joka Jumalan silmissä on arvotonta (Kol. 2:16-23). Tekohurskas henkilö tunnustaa kyllä yksittäisiä syntejä mutta hän ei tiedosta oman vanhan luontonsa täydellistä Jumalalle kelpaamattomuutta eikä siksi tajua olevansa tekohurskas. Jeesus moitti fariseuksia juuri tästä (Matt. 23:27-28).

Kol. 2:16-23. *Kukaan ei siis saa tuomita teitä siitä, mitä syötte tai juotte tai miten noudatatte juhla-aikoja ja uudenkuun ja sapatin päiviä. (Tekohurskaan hurskauden kulissi pysyy pystyssä, mi-*

käli hän kykenee noudattamaan sitä, mikä näkyy päällepäin. Ellei kykene, hän selittää epäonnistumisen-
sa olosuhteiden tai muiden syyksi. Kyllä Jumalan lapsikin pyrkii näitä ulkoisia asioita noudattamaan, mut-
ta hän tietää kykynsä vajavaiseksi eikä siksi tuomitse muitakaan epäonnistuneita.) *Ne ovat vain sen
varjoa, mikä on tulossa; todellista on Kristuksen ruumis.* (Kristuksen ruumis on seurakunta, ja sii-
hen kuuluu jokainen yksittäinen seurakuntalainen; Ef. 1:23. Myös äsken pyhäksi tullut, joka ei vielä osaa
mitään eikä tiedä mitään.) *Teidän voittajan palkintoanne ei saa riistää teiltä kukaan, joka nöy-
ryyttää itseään kieltäytyksin, vajoaa näkyihinsä ja palvoo enkeleitä.* (Armolahjojen tai aseman
väärinkäyttö oman egon pönkittämiseen tuhoaa seurakuntayhteyttä.) *Sellaisen ihmisen tekevät hänen
omat tyhjät ajatuksensa ylpeäksi, eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän, joka huoleh-
tii koko ruumiista ja pitää sitä nivelten ja jänteiden avulla koossa, niin että se kasvaa Jumalan
tarkoittamalla tavalla.* (Kristus haluaa seurakuntansa pitävän huolta jokaisesta jäsenestään. Ne, jotka
pitävät yhteyttä syrjässä oleviin tai syrjäytyneisiin seurakuntalaisiin, ovat juuri näitä "niveliä ja jänteitä",
sillä heidän avullaan kauempana olevat saadaan seurakuntaruumiin yhteyteen.) *... omatekoista hurs-
kautta, nöyryyden harjoitusta ja ruumiin kurittamista vaativat käskyt tosin näyttävät viisailta,
mutta todellisuudessa ne ovat arvottomia ja tyydyttävät vain ihmisen ylpeyttä.* (Testi, jota ei
kannata kokeilla: Sano jollekin hurskaana esiintyvälle, että "taidat olla ylpeä". Mikäli hän toteaa, että saa-
tat olla oikeassa, hän saattaa olla hurskas. Varaudu kuitenkin siihen, että hän "tulee silmille" joko heti tai
alkaa kantaa sinulle kaunaa.)

Matt. 23:27-28. *"Voi teitä, lainopettajat ja fariseukset! Te teeskentelijät! Te olette kuin kalkilla
valkaistut haudat. Ulkopuolelta ne kyllä ovat kauniita mutta sisältä täynnä kuolleiden luita ja
kaikkea saastaa.* (Tekohurskas henkilö ei tiedosta oman vanhan luontonsa täydellistä Jumalalle kel-
paamattomuutta eikä siksi pakene armoa anoen Jeesuksen sovintoveren alle.) *Samalla tavoin tekin
olette hurskaita ulkonaisesti, ihmisten silmissä, mutta sisältä täynnä teeskentelyä ja vääryyt-
tä.* (Nämä teeskentelijät eivät itse tiedosta olevansa teeskentelijöitä. Jumalan on tehtävä paljon työtä, et-
tä heidän silmänsä avautuisivat.)

Pyhyys (pyhänä oleminen) ja pyhittyminen tarkoittavat kristillisessä sanastossa eri asioita. Jokainen ylhäältä uu-
destisyntynyt Jumalan lapsi on pyhä eikä hänen Jumalalle kelpaavuutensa riipu vähimmäissäkään määrin siitä,
missä pyhittymisen kasvun vaiheessa hänen hengellisyytensä on (1. Kor. 1:26-30). Jeesus Kristus tuo oman py-
hyytensä mukanaan tullessaan asumaan Jumalan lapsen sydämeen. Pyhittyminen on Jumalan lapsen vähitellen
lisääntyvää kasvamista Kristuksen kaltaisuutta kohti (Ilm. 22:11-12).

1. Kor. 1:26-30. *Ajatelkaa, veljet, mitä te olitte, kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ih-
misten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista. Mikä maailmassa
on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa,
sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vä-
häpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi
sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä. Jumalan vaikutusta
on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette.* (Ajattele! Sinun ei tarvitse olla mitään tai tehdä mi-
tään erinomaista kelvataksesi Jumalalle. Sinulla on lupa tulla Jeesuksen Kristuksen luo juuri sellaisena
kuin olet. Älä siis viivyttelä. Jumala rakastaa sinua niin paljon, että Hän ei jätä sinua sellaiseksi kuin olet.
Jumala uudestisyntyyttää jokaisen sellaisen joka tulee Jeesuksen Kristuksen sovintoveren alle ja pyytää
Jeesusta Kristusta sydämensä Herraksi. Tämän jälkeen alkaa ihmisessä sisäinen sotatila, kun ihmisen
vanha Jumalan vastainen vanha luonto siirtyy vähitellen syrjemmälle Pyhän Hengen vaikutuksesta ja si-
nun uuden luontosi suostumuksella.) *Hänet (Kristuksen Jeesuksen) Jumala on antanut meille vii-
saudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi.* (Kun tarvitset viisautta, pyydä sitä Juma-
lalta. Kun synnit painavat tai alkaa ahdistaa, pyydä itsellesi Kristuksen veren suoja. Kun oma kelvotto-
muus painaa päälle, luota siihen että Jeesuksen Kristuksen ristinkuoleman tähden sinä kelpaat Jumalal-
le.)

Ilm. 22:11-12. *Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan,
vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä. "Minä (Jeesus) tu-
len pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan.*

(Jeesuksen paluun tullessa lähemmäksi alkaa ero jumalattomasti elävien ja vanhurskautta harjoittavien välillä tulla selvemmäksi. Joten nykyisen maailmanmenon ei pitäisi tulla Jumalan lapsille yllätyksenä.)

Ef. 1:2. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.

Suhtaudutko Jumalaan Isänä? Kaikki Jumalan lapsetkaan eivät siihen kykene, sillä kokemus maallisesta isästä voi estää sen. Minulla itselläni kesti noin 30 vuotta ennen kuin maallisen isän malli siirtyi syrjään sen Taivaallisen Isän mallin tieltä, jonka näemme Jeesuksessa Kristuksessa (Joh. 14:7-10).

Joh. 14:7-10. *Jos te tunnette minut (Jeesuksen), opitte tuntemaan myös minun Isäni (Isän Jumalan). Te tunnette hänet jo nyt, olettehan nähneet hänet." Filippus sanoi hänelle: "Herra, anna meidän nähdä Isä, muuta emme pyydä." Jeesus vastasi: "Etkö sinä, Filippus, tunne minua, vaikka olen jo näin kauan ollut teidän seurassanne? Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. (Ainoa tapa oppia tuntemaan Jumala on tutustua Jeesukseen Kristukseen. Jeesus opitaan tuntemaan tutustumalla Raamatun sanaan. Ja Raamatun sanaa on luettava siten, että siihen ei lisää mitään, ei jätä siitä mitään pois eikä muuta sitä omaan tai muiden korvasyyhyyn sopivaksi. Joh. 14:23-24. Joka muuttaa Raamatun sanan itselleen sopivaksi, tulee samalla tehneeksi Raamatun Jumalasta itselleen epäjumalan, sillä Jumala on sitoutunut sanaansa; 1. Joh. 2:3-5. Luuk. 24:25-32. 2. Tim. 3:13-17) Kuinka voit sanoa: 'Anna meidän nähdä Isä'? Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Kun puhun teille, en puhu omissa nimissäni: Isä on minussa, ja minun tekoni ovat hänen tekojaan.*

Onko Jeesus Kristus sinun Herrasi? Helpointa on varmistaa asia sanomalla Jeesukselle hiljaa mielessään; ole minun Herrani (Room. 10:9-13).

Room. 10:9-13. *Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämässäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva. Sydämen usko tuo vanhurskauden, suun tunnustus pelastuksen. Kirjoituksissa sanotaan: "Yksikään, joka häneen uskoo, ei joudu häpeään." Juutalaisen ja kreikkalaisen välillä ei ole eroa. Kaikilla (pelastuneilla) on sama Herra, ja häneltä riittää rikkautta kaikille, jotka huutavat häntä avukseen. Onhan kirjoitettu: "Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu."*

Entä Kristuksen armo ja rauha? Ellei ole kokenut sitä armoa ja armahdusta, jonka Kristuksen sovintoveren suojassa olemisen kaikenkattavasti antaa, ei ole kokenut oikeaa rauhaakaan. Sitä rauhaa, jonka luottamus Jumalan sanaan ja Jeesuksen Kristuksen läsnäolo kärsimyksienkin keskellä antaa (Ps. 91:1-2, Joh. 16:33, Joh. 14:27, Room. 5:1-5, Gal. 5:22-23, Ef. 2:14, Fil. 4:6-7).

Ps. 91:1-2. *Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: "Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan." (Joku on sanonut viisaasti; Se mihin turvamme asetamme, on meidän jumalamme. Esim. se, joka asuu omaisuutensa suojassa, turvautuu siihen.)*

Joh. 16:33. *Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minussa (Jeesuksessa) rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman." (Kun me katselemme maailmaa ja maailman menoa, voimme ahdistua. Mutta kun kiinnitämme mieleemme Kristukseen Jeesukseen ja Raamatun sanaan, tiedämme, että vaikka maailma onkin kiihtyvällä nopeudella menossa tuhoa kohti ja Raamatun sanaan uskovien kristittyjen vaino lisääntyy, Jeesus Kristus hallitsee tapahtumia kaikkivaltiaana.)*

Joh. 14:27. *"Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon. (Monet ovat kertoneet, että juuri epätoivoiselta ja mahdottomalta näyttävässä tilanteessa heidät on vallannut Jumalan käsittämätön rauha. Eräs joutui uudella työpaikalla suuren työmäärän ja syrjäytetyksi tulleen työntekijän taholta sellaisen paineen alle, ettei hän kokenut selviävänsä. Jumala ilmeisesti halusi hänen toimivan lähettiläänään ko. työpaikalla, sillä "Jumala kääri hänet ikään kuin pumpuliin pariaksi viikoksi", jolloin tilanne oli jo helpompi.)*

Room. 5:1-5. *Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, (Vanhurskaus / hurskaus / Jumalalle kelpaavuus, on sitä, että Jeesus antaa oman vanhurskautensa lahjaksi sille, joka uskoo Häneen.) meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. Kristus on avannut meille pääsyn tähän armoon, jossa nyt lujasti pysymme. (Kun me asetamme luot-*

tamuksemme Jumalaan ja turvamme Jeesuksen Kristuksen sovintovereen, meillä on armo ja Jumalan rauha. Maailman ruhtinas yrittää saada meidät, maailman viettelyksiin lankeamisen kautta, epäilemään Jeesuksen sovintoveren armon riittävyttä, että menettäisimme Jumalan rauhan.) *Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan kirkkauteen. Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen.*

Gal. 5:22-23. *Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. (Rauha on Pyhän Hengen tuottamaa hedelmää, joka kasvaa sitä mukaa minkä verran luotamme Kristuksen kaikkivaltuuteen vaikeuksiemmekin keskellä ja minkä verran vietämme aikaa Raamatun sanan kanssa. Yleensä vasta vaikeudet saavat meidät lukemaan Raamattua ja turvautumaan Jumalan sanaan.)*

Ef. 2:14. *Kristus on meidän rauhamme. (Vanha luontomme ja maailma eivät kumpikaan Jumalan lapsille rauhaa anna.)*

Fil. 4:6-7. *Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa. (Luotamus Jumalan huolenpitoon, joka saa meidät rukoilemaan kiittäen, saa meissä myös aikaan Jumalan rauhan.)*

Ef. 1:3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! ...

Mitä eroa on sillä, että Jumala on meidän Jumalamme ja Isämme ja samaan aikaan Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä? Ero on siinä että Kristus Jeesus on Jumalan ainosyntynen Poika ja yhtä Isän Jumalan kanssa. Me, Jumalan kuviksi luodut ihmiset, olemme Jumalan ottolapsia, jotka Jumala adoptoi lapsikseen Jeesuksen Kristuksen välityksellä (1. Joh. 3:1-2).

1. Joh. 3:1-2. *Katsokaa, kuinka suurta rakkautta Isä (Jumala) on meille osoittanut: me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme. Tästä syystä maailma ei meitä tunne, eihän se tunne häntäkään. Rakkaat ystävät, jo nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. (Me olemme Jumalan lapsia jo nyt, Jeesuksen sovintovereen turvaavina vajavaisina ihmisinä. Maailma ei meitä jumalan lapsiksi tunne, emme tunne aina itsekään olevamme jumalan lapsia. Mutta Jumalan lapseus ei ole tunteen asia, vaan se perustuu Jumalan sanaan ja Jumalan omaan toimintaan eikä Jumala valehtele.) Sen me tiedämme, että kun se käy ilmi, meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.*

Hän (Isä Jumala) on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa.

Kristuksen Jeesuksen ulkopuolella olevalla ei ole Jumalaa Isänään, ei Hengen siunauksia eikä ainoatakaan taivaallista aarretta. Se johtuu siitä, että Kristuksessa olevasta pelastuksesta osaton ihminen on kuollut suhteeseen Jumalaan ja on matkalla kadotukseen. Vain Jeesuksen Kristuksen yhteydessä korjautuu ihmisen jumalasuhte ja taivastie alkaa.

Entä mitkä ovat niitä Hengen siunauksia ja taivaallisia aarteita, jotka saamme Kristuksen yhteydessä?

- Jumalan lapseus. Ne, jotka sallivat Jeesuksen Kristuksen tulla elämänsä valtiaaksi, Jumala adoptoi omiksi lapsikseen.
- Pyhän Hengen saaminen. Ne, jotka tunnustavat Jeesuksen Herrakseen, saavat Jumalan lapseuden vakuudeksi Pyhän Hengen.
- Jumalan huolenpito. Kolmiyhteinen Jumala asuu jokaisen lapsensa sydämessä ja pitää lapsistaan huolta.
- Niiden viisauden ja tiedon aarteiden saaminen, jotka ovat kätkeytyneinä Jeesuksessa Kristuksessa. Pyhä Henki selittää meille ristiinnaulitusta Jeesuksesta kertovaa Raamatun sanaa.
- Koti taivaassa. Isän Jumalan luona taivaassa meitä odottaa Jeesuksen meille valmistama koti. Sinne me pääsemme saatuaamme Jeesuksen paluun yhteydessä samanlaisen ylösnousemusruumiin kuin mitä Jeesuksellakin nyt on.

Ef. 1:4. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät (jokaisen sellaisen ihmisen, joka suostuu tulemaan Jeesuksen sovintoveren turviin saamaan syntinsä anteeksi) Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina.

Ensiksikin tämä Raamatun kohta kertoo meille, että Jeesus Kristus on ollut Isän Jumalan luona jo ennen maailman luomista. Ja että Jeesus on ollut maan ja taivaan sekä enkelivaltojen luomisessa mukana (Joh. 1:1-3).

Joh. 1:1-3. *Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. (Sana on yksi Jeesuksen nimistä. Muita Jeesuksen nimiä ovat mm. Viisauts; Sananl. 1:20-33 ja 8:1-36, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas; Jes. 9:5.) Jo alussa Sana oli Jumalan luona. Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä (Jeesusta).*

Jumalan valinta? Jumala tiesi jo ennen ihmisen luomista, että ihminen liittyy siihen kapinaan, jonka Saatana aloitti Häntä vastaan. Silti Jumala antoi luomalleen ihmiselle vapaan tahdon. Aitoon valintaan ja aitoon rakkauteen kykenee vain vapaan tahdon omaava. Kun ihminen tietoisesti valitsi tottelemattomuuden Jumalan sanaa kohtaan, tahdonvapaus hyvään menetettiin. Ihmisen tahto suuntautui pahuuteen (Ef. 2:2-3).

Jumala tiesi jo ihmistä luodessaan menettävänsä tämän luotaan. Siksi Jumalalla oli myös ratkaisu valmiina. Kristus tulisi sovittamaan meidän syntimme. Valinta pelastukseen tapahtuu Kristuksessa (Ef. 2:4-5, 10). Joka suostuu hyväksymään Jeesuksen Kristuksen syntiensä sovittajaksi ja omaksi pelastajakseen, sen Jumala valitsee. Joka ei hyväksy, jättäytyy itse valinnan ulkopuolelle.

Ef. 2:2-3. *Ennen (Kristuksen yhteyteen tulemista) te elitte niiden (rikkomusten ja syntien) vallassa tämän maailman menon mukaan, totellen avaruuden henkivaltojen hallitsijaa, sitä henkeä, joka yhä vaikuttaa tottelemattomissa ihmisissä. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme noudattaen oman luontomme haluja ja tehden niin kuin ruumiimme ja mieleemme tahtoivat, ja näin olimme luonnostamme vihan alaisia niin kuin kaikki muutkin. (Jokainen ihminen, ennen kuin hän syntyy uudesti ylhäältä Jumalan lapseksi, on tällainen.)*

Ef. 2:4-5, 10. *Jumalan laupeus on kuitenkin niin runsas ja hän rakasti meitä niin suuresti, että hän teki meidät, rikkomustemme tähden kuolleet, eläviksi Kristuksen kanssa. (Ilman Kristusta oleva on synteihinsä kuollut. Hän on kuin leikkokukka, joka elää täällä maailmassa hetken kuin maljakossa. Se näyttää elävältä mutta on jo kuoleman oma.) ... Mekin olemme Jumalan tekoa, (Sen, joka suostuu Jeesuksen Kristuksen pelastamaksi, sen Jumala synnyttää uudesti ylhäältä omaksi lapsekseen ja antaa hänelle Pyhän Hengen ja elämän.) luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, (jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut) joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut. (Jumalaa miellyttäviä tekoja kykenee tekemään ainoastaan uudestisyntynyt Jumalan lapsi ja vain Jumalan Hengen vaikutuksesta. Jumalaan nähden kuolleessa tilassa olevat, joiden jumalanvastainen luonto määrittää heidän tekonsa, eivät jumalaa miellyttäviä tekoja tee.)*

Otan tähän Jukka Norvannon kirjassa "Postilla", sivuilla 314-317 olevasta saarnasta joitakin osia.

Jumalan valtakuntaan on kutsuttava ihmisiä, koska kukaan ei omasta aloitteestaan halua mennä sinne sisään. Meitä ei puhe Jumalasta kiinnosta. Paljon tärkeämpää meille on se, että saamme kasvatettua pankkitilimme saldoa. Puhuessaan evankeliumin julistamisesta pakanakansoille apostoli Paavali Jesajan kirjaa lainaten kirjoitti jakeessa Room. 10:20 näin: "Ne, jotka eivät minua etsineet, ovat minut löytäneet, olen ilmaissut itseni niille, jotka eivät minua kysyneet." Yksikään ihminen ei tee aloitetta päästäkseen Jumalan yhteyteen, mutta ihmiset löytävät hänet, kun hän kutsuu. Aloitteen tekijänä on Jumala.

Ja miksi hän kutsuu? Koska me emme ole hänen luonaan luonnostamme. Hän kutsuu, koska ilman yhteyttä häneen me hukumme. Hän kutsuu, koska kukaan muu kuin Jeesus Kristus ei voi pelastaa ihmisiä. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla; Ap.t. 4:12.

Olemme siis ikuisuuden edessä, kun Jumalan kutsu kuuluu. Ensimmäiset ihmiset (Adam ja Eeva paratiisissa) rohkaistuivat astumaan esiin puiden suojasta kutsun kuultuaan. He kyllä joutuivat kertomaan häpeää tuntien, mitä olivat tehneet. Mutta sen jälkeen Jumala itse puki heidän ylleen viattoman eläimen nahasta tehdyt asut, ja he saivat lupauksen siitä, että kerran maailmaan tulee ihmissuvun edustaja, joka murskaa käärmeen eli paholaisen vallan. Jumalan lupaus tarkoitti Jeesusta Kristusta. Hän on kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan murskannut Paholaisen, synnin ja kuoleman vallan. Siksi hän voi nyt kutsua meitä astumaan valtakuntaansa. Ovi sinne on auki. Suostu hänen löytämäkseen! Sitä kutsu tarkoittaa.